

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szeltemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belküzép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitltéri czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

222 — igen.
166 — nem.

E cziműl tett két számcsoport közti különbözet, vagyis 56 szótöbbséggel fogadtat el a képviselőház tegnap tartott ülésén a Bánffy-kabinet által örökölt költségvetési törvényjavaslatot.

A mint e számtételekből kitűnik, a szavazásban összesen 388 képviselő vett részt, távol csak 67 képviselő volt.

Kétségkívül nagy érdeklődés nyilvánult a szavazás iránt ugy a kormány, mint az ellenzéki pártoknál.

Ritka alkalom, hogy a T. Ház 388 képviselője fogadjon a falai közt.

Am, a ki a szavazásra vonatkozó előkészületeket megfigyelte, s főleg azt az óriási hajszát, melyet a szavazatok összefogdosásában a kormány és pártja napok óta folytat, az egyáltalán nem csodálkozhatik a bekövetkezett eredményen.

Napok óta egyebet sem tett a kormány, mint m o z g o s i t o t t minden képzelhető elemet abból a czélból, hogy a szavazásban a kormánypárthoz tartozó képviselők teljes számban vehessenek részt.

És a mozgósítás nem is járt siker nélkül, mert, mondhatni az egész tábor együtt volt és szavazott, mint a parancsolat.

A horvátok és a szászok majdnem kivétel nélkül megjelentek. Ezeknek a szavazata döntötte el most is — mint más alkalmakkor is az ütközetet.

A távollevő 67 képviselő nagybárá az ellenzéki pártokhoz tartozik.

Ebből magyarázható meg az, hogy a kormány javaslata aránylag nagy többséget nyert.

Volt ugyan már ennél hason alkalmakkor — nagyobb többsége is az előző kormányoknak, de a Bánffy-kabinet ezzel az eredménnyel is meglehet elégedve.

56 szótöbbség bizonyára nem megvetendő dolog, amde nem is olyan siker, a melylyel a Bánffy-kabinetnek oka volna büszkélkedni.

A kormány győzelmét — mint már megjegyeztük — ezuttal is a horvát és a szász képviselők tömeges lesvavazása biztosította.

Emlékezhettünk arra, hogy a Bánffy-kabinet még alig született meg, első dolga volt a kormányelnöknek a szászokkal megkötni a paktumot, s illetőleg a szász képviselők támogatását nyerni meg.

Hogy mily áron szerezte meg Bánffy Dezső e támogatást, azt nem tudjuk; de hogy magas árat ajánlott és adott is ezért a paktumért, azt mindenki igen jól tudja, a ki ismeri a szászokat s tudja azt, hogy ezek a jó urak nem szoktak üres ígéretekért, vagy szép szóért kitartani a kormány mellett.

A horvátok támogatása szintén nagy áldozattal jár, melyet a kormány csak a nemzet megterhelése mellett tud meghozni.

Azért tehát, hogy a kormány a nemzet többségének bizalmára támaszkodhassék, ha még oly nemzetellenes politikát követ is, a nemzetnek kell megadni az árát.

Hogy ez a kufárkodás minden egyéb, csak a politikai tisztességgel meg nem férő dolog, azt nem kell bizonyítanunk.

Amde, mert ezt a kufárkodást minden megelőző kormány megselekedte — pusztán ezért nem a arunk a Bánffy-kabinetnek szemrehányást tenni. Ő is csak azt csinálta, a mit az elődök tettek s minthogy azoknak is sikerült a dolog, nem vehetjük rossz néven éppen a Bánffy-kormánytól, ha ő ebben a dologban nem akar vagy nem tud különb lenni a — de á k n é v á s z n á n á l.

A fődolog a kormányra nézve, hogy a bizalmi kérdésben többsége legyen és ez most meg is van, még pedig számbelileg öpen nem megvetendő.

Ha ez a többség minden más kérdésben is megáll a kormány mellett, akkor a Bánffy-kabinet hosszú életre számíthat, ha ugyan el nem megy a kedve a többségnek olyan kormányt támogatni, a mely a maga, s főleg elnöke tehetetlenségének oly fényes bizonyítékát, adta, mint a tegnapi ülésen, a mikor Bánffy Dezső a szó teljes értelmében tehetetlenül állott a még nem is háborgó tengeren himbáló gyenge sajkáján.

A mint a képviselőház tegnapi üléséről szóló tudósítások egyértelműleg jelentik, a mióta az újabb alkotmányos korszakot éljük két olyan fényes beszéd, minőt a megelőző ülésen Ugron Gábor és Apponyi Albert gróf mondottak, és olyan kinos vergődés mint a minőben Bánffy Dezső tegnap mondott záró beszédje közben volt, a képviselőházban még nem történt.

Már most, ha szembeállítjuk a két ellenzéki pártvezér fényes diadalát, a kormányelnök páratlanul álló kudarcával, nem-e csodálkozunk kell a felett, hogy az 56 szótöbbség a tehetetlenségben vergődő férfiu és nem a nemzeti ügy győzelmes bajnokai iránt adott kifejezést bizalmának?

Még egy ily győzelem, sa Bánffy-kormány végkép eljátsza kis játéka it.

Politikai hírek.

A képviselőház munkarendje. A képviselőház, mint értesültünk, legközelebb alkalmasint már ma, tárgyalni fogja a különböző vasuti javaslatokat, köztük a székei vasutak kiépítéséről szóló javaslatot is, aztán a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslatot s e fontos javaslat elintézése után némely apróbb előterjesztéseken kívül első sorban a kérvények egész sorozata kerül napirendre, köztük a Kossuth Lajos emlékének törvénybe iktatását tárgyzó kérvény is. Az országgyűlésnek folyó harmadik ülészkáát csak a husvéti szünetek után zárják be és utána megnyitják a negyedik ülészakot és újra megválasztják — az elnök kivételével — a tisztikart valamint a bizottságokat és a delegáció tagjait.

Ugron Gábor beszéde és a nemzeti párt. A parlamentáris kollegialitás szép jelét adta a nemzeti párt. E pártnak egyik küldöttsége Szentiványi Árpád vezetése alatt csütörtök este megjelent a függetlenségi és 48-as párt helyiségében, hol kifejezték Ugron Gábornak a képviselőházban tartott beszéde felett a nemzeti párt üdvözlését és gratulációját. — Ugron és a jelenvolt függetlenségi és 48-as párti képviselők a legszívélyesebben fogadták a vendégeket és mindkét részről kifejeztetett azon óhaj, hogy bár minél gyakrabban lehessen alkalom a két pártnak ily kollegiális összejövetelekre.

A t. Ház.

Budapest, márcz. 8.

A mai ülés elején Bánffy Dezső miniszterelnök mondott beszédet, illetőleg inkább olvasta. Beszédet azon kezdte, hogy parlamentti tisztességre oktatta a nemzeti pártot, a melynek tagjai indignálódva tiltakoztak ezen vád ellen; az elnök a csengettyűhöz nyult, a miniszterelnök ivott egy kortyot az előtte álló pohárvizből és folytatta beszédét.

— Hogy politikai egyéniségem mennyire kidomporodott, annak elbírálására nem én vagyok illetékes.

— Óriási nevetés, elnök csenget, a miniszterelnök másodszor iszik és áttér az egyházpolitikára.

— Ki beszélt erről? kérdik az ellenzéken.

— Ugron Zoltán képviselő urat felszólítom, hogy ne verje a padokat, szól az elnök.

— Harsogó kacaj tölti be az ülést.

termet: Bánffy Dezső báró harmadszor is iszik és lopva irományaiba tekint.

— Megengedjük, hogy felolvassa! biztatók balfelől a miniszterelnöktől.

— Az mondatik, hogy engedtessek meg nekem, hogy beszédemet felolvassam, ám ámbár ezt tehetném is, mert sajnos nem vagyok abban a helyzetben, hogy egy egész beszédet betanulhassak.

— Ujabb kacagás; Bánffy báró negyedszer iszik.

Ilyenforma volt a miniszterelnök beszéde külső hatásában; azt a komikumot azonban, melyet Bánffy Dezső báró ma a képviselőházban kifejtett, hallani kellett, leírni oly nehéz hogy szinte érdemes volna pályadíjat kitűzni azon szimuliró számára, a ki legjobban fel tudja dolgozni vigjátéknak vagy vig operetnek.

Egyszerien konstatáljuk a következő tényeket:

Elnöki figyelmeztetés volt . . . 6.
Elnöki rendentasítás 2.
Padverés miatt való megintés . . . 1.
Egyéb intések 5.
A miniszterelnök ivott 11-szer
Elnöki csünetés legalább 30.

Ezenkívül található a miniszterelnök beszédében közjogi botlás: számtalan; mondatfűzés, hiba: kétszer ennyi; zajos taps és eljenzés: egy, mely akkor hangzott fel, mikor Bánffy báró befejezte szónoklati remekét. Az ellenzék egyenes kötelességének tartotta a ritka mlatságot és azt a felséges komédiát, melyben része volt, tapssal honorálni, miután Szilágyi Dezső is kifejezést adott elismerésének egy elmés mondatban, melylyel Bartha Miklós közbeszólására válaszolt.

A névszerinti szavazás, melyet három oldalról is kérelmeztek, a B betűvel vette kezdetét és eredménye az volt, hogy a törvényjavaslatot 56 szótöbbséggel elfogadták. Ehhez a majoritáshoz hozzájárult 22 horvát szavazat, 10 miniszteri és államtitkári szavazat, 13 szász szavazat, hiányzott pedig 22 ellenzéki képviselő, kik ha jelen vannak, a kormány 11 sz ó v a l k i s e b b s é g b e n m a r a d.

A kormánypárt szolidaritására nézve igen jellemző, hogy pl. Teleky grófn kívül négyen tartózkodtak a szavazástól.

És ezután megkezdődött a részletes tárgyalás. Bánffy Dezső báró elvesztette minden lélekjelenetét, mikor egymásután látta feliratkozni az ellenzéki szónokokat.

— Mi lesz itt? — kérdezték a kormánypárton.

— Részletes vita — hangzott a száraz felelet és a miniszterelnök eltávozott a képviselőházból.

A czimnél Helfy Ignác válaszolt Beöthy Ákosnak; az 1 §-nál pedig, melynél tovább ma nem is haladtak, Tisza István volt az első felszólaló, a ki szívesen tönkre tette volna Apponyi gróf tegnapi sikerét, ha tudta volna, de ma sem tudott egyebet bizonyítani, mint azt, hogy mennyire ért a szavak félremagyarázásához.

Perczel Dezső belügyminiszter újra sikra szállott ismeretes közjogi álláspontja mellett, de ma sem sikerült neki a sok abszurdumot a képviselőházzal elhitetni. Serbán Miklós nemzetiségi kérdésekkel foglalkozott és a mai nap utolsó szónoka Ivánka Oszkár volt, a ki kiválóan ért ahhoz, hogy a legszerényebb társalgási hangon mikép kell a legesipősebb és legmaróbb parlamenti igazságokat megmondani. Ma Eötvös Károlylyal, Tisza Istvánnal és Bánffy Dezső báróval foglalkozott s hogy Ivánka nemcsak jól czélzott, de jól is talált, a mellett leginkább az a tetszés és az a zugó moraj bizonyít, a mely az ellenzék padsoraiban felhangzott.

Szilágyi Dezső elnök azután a vita folytatását holnapra halasztván, az ülést beakasztotta.

A Kossuth-iratok.

Kossuth Ferencz Bartha Miklósnak válaszolva, kijelenti, hogy nem igaz az a hír, mintha a muzeumnak és nem a kormánynak eladott és öcsémmelel való osztzkodásunk folytán öcsémmelel irományok közt, atyám iratai harmincz évre lezárva lennének.

Nem atyám iratait zárták le így, de atyám irományait. Az iratok mind meg fognak jelenni.

Ebben a hónapban meg fog jelenni ezek-

ből az iratokból egy kötet és később a többi mind.

Az irományok lezárását, (vagyis azoknak a leveleknek, melyeket atyámhoz a mult időkben igen sokan irtak), nem a muzeum igazgatósága vagy a kormány, hanem öcsém és én követeltük, tekintetből több még élő férfura nézve, a kiknek vagy szereplő fiaiknak és családjaiknak végtelenül kellemetlen lehetne, ha ezeket a leveleket nem zárták volna le addig, a míg a jelen nemzedéket egy új nemzedék nem váltja fel.

Bartha Miklós erre a következőleg válaszol:

Én ezt állítottam:

„Kossuth Ferencz ugy adta el a kormánynak a Kossuth Lajos iratait, hogy azok mostantól kezdve harmincz esztendeig a kormány lakatja alatt legyenek. Ezen halhatatlan iratokban bizonyára sok adat és sok argumentum van, a melylyel megerősíthetők függetlenségi törekvésünket és küzdelmünket és meggyengíthetők a kormány álláspontját. De a kormánynak volt magához annyi esze, hogy szerződésileg kikösse a harmincz éves zárlatot.”

Erre Kossuth Ferencz így felel: . . . „minden alapot nélkülöző állítás” hogy „atyám iratai harmincz évre lezárva lennének. Nem atyám iratait zárták le, de atyám irományait. Az irományok lezárását pedig nem a kormány, hanem öcsém és én követeltük, tekintetből több még élő férfura nézve, a kiknek vagy szereplő fiaiknak és családjaiknak végtelenül kellemetlen lehetne, ha ezeket a leveleket kellemetlen lehetne, ha ezeket a leveleket nem zárták volna le addig, a míg a jelen nemzedéket egy új nemzedék nem váltja fel.”

Helfy Ignác pedig így felel: . . . „kijelentem, hogy az az állítás nem felel meg a valónak. Kossuth Lajos iratai egész terjedelmükben meg fognak jelenni. Az 5-ik kötet lehetőleg még e hó folyamán kerül ki a sajtó alól s nyomban utána hozzá fogok a további kötetek rendezéséhez is.”

A figyelmes olvasó az én állításom és a rákövetkező tagadásokból észreveheti, hogy a tévedést nem én követtem el. Én iratokról, beszélek; Kossuth Ferencz és Helfy Ignác az „iratok”-ról beszélnek.

Mi az, a mit én sajnállok? Az a tény, hogy harmincz évig lesznek zár alatt olyan dolgok — nevezhetjük azokat iratoknak, irományoknak, okmányoknak, leveleknek — vagy akárminek — a melyek adatul és argumentumul volnaak felhasználhatók a függetlenségre való küzdelemnél.

És mit mond erre Kossuth Ferencz? Azt, hogy a harmincz éves zár azért szükséges, mert ennek hiánya, tehát a nyilvánosság véghetetlenül kellemetlen lehetne egyes embereknek, azok fiainak és családjának. Mit jelenthet ez egyebet, mint azt, hogy küzdelmünk erős támasztól van megfosztva?

E lépésre Kossuth Ferenczet nemes fel fogás és gyöngéd érzület indította. De a ki ismeri a hivatalosan irányadó „körök felfogását” a Kossuth Lajos működéséről és elveiről, a ki tudja, hogy minő czinizmussal tagadták meg az ország költségén való temetést; a ki emlékezik, hogy a miniszternek még csak meg, sem jelentek a nagy ember végtisztességén és polgárvérbe került a gyászlobogó kitézése egy középületre, a ki mindezt figyelembe veszi annak nem szükséges a felvilágosítás arra, hogy az a kormány bizony nem pietásból nem is a nemzeti muzeum értékeinek szaporítása czéljából adott az iratokért 100.000 forintot, hanem azért, hogy az a „véghetetlenül kellemetlen” hatás, egy harmincz évig tartandó zár által, kikerülhető legyen.

A dolog érdeme: semmit sem változtat az a felvilágosítás, hogy nem a kormánynak hanem a muzeumnak adatnak el az iratok. Hiszen ez a körülmény parlamenti felszólalás és felvilágosítás tárgyát képezte. Mindenki tudja és tudta, hogy a muzeum számára van az a kincs megvásárolva. Én is tudtam. Nem is állítottam az ellenkezőjét. Tehát a muzeum számára. De ismétlem, hogy a kormány vette meg. A vételár első részletét, 20.000 frtot, a kormány vette fel az ország költségvetésébe. A szerződés megkötésével Toszt Gyula, mint kir. ügyigazgató volt megbízva; a vételár az állampénztárból fedeztetik; a szerződést Eötvös Loránd miniszter hagyta helyben.

A vitát azonban könnyű eldönteni. A szerződés meg van vagy a muzeumnál, vagy

a kir. ügyigazgatónál. És kétségesen meg van Kossuth Ferencznél is. Közzé kell azt hát tenni.

Hadd ítéljen a nemzet, hogy mit vásároltak meg a nemzet pénzén! Hadd ítéljen a fölött is, hogy helyes-e a harmincz éves titoktartás?

A szerződés szövegének végleges megállapítása az országház elnöki irodájában történt Toszt Gyula és Helfy Ignác között. A szerződés nem leltár szerint, hanem csoportonként sorolja fel az eladás tárgyát.

Az eladott és zár alá vett iratok között vannak a Deák Ferenczcel és Wesselényi Miklóssal folytatott levelezések; a kutahiai levelezések a nagyhatalmak konstantinápolyi követivel; az európai forradalmi pártok vezéreivel folytatott levelezések; adatok az 1859-iki tevékenységről a hazában; levelek Napoleon hercegtől, Pietritől, mint III. Napoleon megbízottjától, Garibalditól, Cavourtól, Farintól; az 1866-iki háboru alkalmával folytatott tevékenységre vonatkozó adatok, stb.

E rövid felsorolásból is látszik, hogy mitől van megfosztva ez a nemzedék.

A világiós árulás perczétől a kiegyezés kezdetéig a Kossuth Lajos személye, működése, tevékenysége volt a Haza. E csodálatos férfiu mindnyájunk helyett, mindnyájunkért, mindnyájunk nevében dolgozott. A világ államférfiai őt nem egy embernek tekintették, hanem egy országnak. Azt a történelmi eszmét, hogy Magyarország volt, van és lesz, egyedül ő képviselte két világ részben. Éppen ezért, a mit ő irt és a mit neki irtak: az nem családi kincs, hanem nemzeti kincs. Ezt a nagy kincset Kossuth Ferencz gyöngédségből, a kormány számításból zár alá tették. Ez az, a mit én sajnállok. Mert a nemzet joga volna, hogy abból a kincsből tanuljon, okuljon és megedződjék.

Ugron Gábor beszédéről.

Ugron Gábor és Apponyi Albert gróf hatalmas beszédeivel foglalkozik a fővárosi sajtó. Ugron beszédéről a „Nemzeti Ujság” a többiek közt a következőleg irt:

„A képviselőház mai ülését két remek parlamenti szónoklat teszi emlékeztetéssé. Gróf Apponyi Albert után Ugron Gábor emelt szót s gyönyörű beszédében, mely formailag és tartalmilag egyaránt művészi magasságra emelkedett, tett megbecsülhetetlen szolgálatot a komoly őszinte ellenzék törekvéseinek.

Ugron Gábor régi parlamenti ember, ki a szöveken már a diadalok hosszú sorát aratta. — De egyik sem teljesebb, — egyik sem fényesebb, mint a mai siker, mert beszédének vannak olyan részei, a melyekben a még önállóan gondolkodó közvélemény lelkiismerete, a magyar nemzet független részének meggyőződése és a jövőbe vetett reményei lángoló szavakban szólaltak meg.

Ezt annál inkább elismerhetjük, mert Ugron Gábor a közjogi kérdésekben egészen más uton halad, egészen más eszményekért küzd, mint a nemzeti párt. E kérdésben álláspontját ma is a leghatározottabban körvonalozta s ezzel maga jelezte, mennyire értnek a közjogi követelések a nemzeti párt ismert s ma a házban is épp oly hatásosan, épp oly határozottan kifejtett nezeitől. De az éles és nagyon jelentékeny közjogi ellentét dacára el kell ismernünk, hogy Ugron Gábor mai beszéde egészenben igazi műremek, egyes részeiben pedig az egész nemzeti közérzésnek ad fenkölt kifejezést. Hatalmas debateri erejével vette bonczolás alá azt a sajtásztól tant, melyet Tisza István Ausztria és Magyarország viszonyának jövőndöbeli alakulásáról mondott s mely sok tekintetben a Schermerling féle törekvésekre emlékeztet.

Ugron beszédének azonban legszebb, legremekesebb része még sem az, melyben a saját politikai programját fejtegette, vagy a kormánypárt és a miniszterium tetteit bírálta, hanem az, melyben nemes, hazafias érzéssel, magas erkölcsi színvonalról és romlatlan jogérzéssel fejtekte ki azt, mi tulajdonképpen az ellenzék életfeladata, politikai és nemzeti hivatása.

Ugron a kérdés megvilágításával és tisztázásával csakugyan remekelt s a kőből az uralkodó korrupció az ép morális érzést még teljesen ki nem ölte, az igazat fog neki adni, nemcsak lelki gyönyörűséggel, hanem erkölcsi megnyugvással is fogja a fejtegetéseket fogadni, melyek az igazság és erkölcsiesség megnyilvánulásai. Most, hogy a politikai levegő felitve van mindenféle mérges, lélekemételeyező bacillussal, Ugron beszéde olyan, mint a tisztító zivatar.

Az ideai árvízről.

Budapest, márc. 8.

Alig, hogy a februári hideg napokat enyhébb idő váltotta föl, az országban egyszerre árvíz hírek keltek szárnyra.

A Temes-Bega mentén, 20–30 ezer holdat elöntött már az áradat s a Körösök kiléptek medréből.

Ez azonban még csak a kezdet. — Az igazi veszedelem még ezután jön; az általános olvadás és a folyók jegének levonulása fogja majd meghozni az országos árvizet.

S miután a veszedelem nagy, a károk eshetősége jelentékeny: közérdekűnek tartom hiteles adatok nyomán összegezni és ismertetni ama tényezőket, melyek az ideai árvízre befolyhatnak.

Az árvíz tényezői mások a Dunára és mások a Tiszára; mások a hegyvidékre és ismét mások a síkságra nézve.

A Dunán a jég okozza a kivételes árvizeket. Valahányszor a Duna befagy, mindannyiszor megvan az eshetőség az árvízre. Az ideai télen pedig hosszú és hatalmas jégkéreg képződött a Dunán. Béstől kezdve Gombosig mintegy 540 km. hosszúságban áll a jég.

Néhol erős torlódások vannak, mint pl. Bécs alatt és Baja fölött, hol a jég vastagsága a 2–3 métert is eléri. E nagytömegű jég megmozdítására óriási elvenőre szükség; a víz a torlaszok előtt magasra emelkedik, hogy megmozdíthassák, kinyomni, szétzúzni tudhassa. Ritka az olyan eset, hogy a Duna minden zavart nélkül hordja el a jéget. Így hát a helyzet az árvíz tekintetében a Dunára nézve éppenséggel nem kedvező.

A Tiszára nézve talán még rosszabbul állunk; mert míg a Dunán megtörténhetik a jég csendes, baj nélküli levonulása is, addig a Tiszára nézve némi határozottsággal lehet állítani, hogy ki fog lépni medréből, sőt még a víz helyenkénti magasságára is vonhatunk közelítő következtetést. Ugyanis a Tisza vízgyűjtő medencéjébe az éppen lefolyt télen óriási mennyiségű hó hullott, melyből a tél folyamán alig olvadt el valami. Az árvíz tehát jóformán a hegyek közötti raktározottak s csak meleg márciusi esők kellene, hogy szabad áradatban zuhogjon le a hegyek közül. A lehullott hó mennyisége valamivel nagyobb az idén, mint volt 1887/8 telén, midőn a Tisza a reá következő tavasszal az eddig észlelt legnagyobb magasságát érte el. Azonban az idén még sem valószínű, hogy ily kivételesen nagy víz legyen a Tiszán; csakis kivételesen márciusi záporok esetén állhat elő ily nagy veszedelem. Azonban hosszantartó nagy vizet minden bizonnyal lehet várni. A helyzetet komolylyá teszi még az a körülmény is, hogy a Tiszát hosszának háromnegyed részében álló jég borítja.

A síkságot, a szép, nagy Alföldet tehát veszedelem fenyegeti, azonban a hegyvidék és így Erdély is, már kevésbé félhet a hóolvasás árvizeitől.

A mi klimatikus viszonyaink között a hóolvadás csak kivételesen okozhat árvizeket a hegyvidékeken.

Ugyanis egész Magyarország Európa övébe esik, hol a nyári esők szoktak a legnagyobbak lenni. A márciusi rendszeren apró szemű, szitáló, lassu esőket szokott hozni. Ez esők nem okoznak hirtelen áradásokat, ha-

nem több apró árhullámot idéznek elő, melyek gyorsan szaladnak le a hegyek közül, egymást utolérlik a síkságon, egymás fölé tornyosulnak és ott okoznak kivételes, magas vízállásokat. A márciusi esők inkább közepes árvizeket okoznak a hegyvidéken, a mi ott nem szokott veszélyes lenni, míg a síkságon a vizek nem tudván gyorsan lefolyni, összeverődnek.

Mindazonáltal megtörténhetik, hogy márciusban kivételes záporosok jelentkeznek; azonban ez nagy ritkaság és ez esők sohasem oly erősek, mint a nyáriak. Az ily márciusi esők alkalmával, ha sok hó fekszik a hegyek közt, a folyók kiáradhatnak, főleg, ha a víz szabad levonulását jégtorlaszok hátráltatják.

Az ideai télen Erdélyben mintegy fél-méter magas hó réteg gyűlt össze. (Némely lapok azon tudósításai, hogy 2–3 m. a hóréteg vastagsága, túlzott és nem felel meg a valóságnak.) Azonkívül a folyókat sok helyütt jégpáncél borítja; a Maroson Gyulafehérvár közelében jégtorlódás is képződött. Így tehát meg lehet, hogy a Maroson a hó és jégmenettel lesz árvíz, de nem valószínű.

Sokkal inkább meg van az eshetőség a juniusi árvízre. A nagy hőmennyiség felolvadva erősen telíti vízzel a talajt és így minden újabb eső víze kénytelen lesz a talaj felületén végig szaladni, miután a talaj magába több vizet nem tud fölvenni.

Ha már most — mint rendszeren szokott történni — a junius hónap esős lesz, úgy az árvíz szinte elkerülhetetlennek látszik.

A hegyvidékeken tehát majd csak nyár elejére várható inkább a nagyobb árvíz.

tet a dráma írás terén. Az új népszínmű nem csak mint drámai alkotás érdekes, a mennyiben tisztán a nép körében játszik, ki-zárásával a népszínművekben szokásos kabátos osztálynak; de tárgyánál fogva is. „A falu szépe” Kalotaszegen játszódik, — e városunk közvetlen közelében fekvő magyar vidéken; a melynek specifikus ethnographiai saját országai eddigéig elvontak magukra regény és drámaíróink figyelmét. A falu szépe a kalotaszegi népetet és maga sajátos eredetű, kiválóan ígéretes népszínművet a színház külsőségeiben is híven és jellemzően állítja ki. Előadásra valószínűn a jövő hét végén kerül.

— **Felolvasás az iparosoknak.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara is dícséretes buzgóságot fejt ki abban a tekintetben, hogy a kereskedelem vagy ipar körében vágó dolgokról központosított felolvasások után tájékoztassa a közönséget. Közlekedésről, mint onnan lapunknak jelentik, a hajdani ezé rendszerről a régi iparosok szokásairól és életmódjairól tartott érdekes felolvasást László Gyula ur. A felolvasás jelen volt a kamara jeles elnöke: Tauszik B. Hugó ur, K. Deák Lajos kir. tanfelügyelő, a kamara levelező tagja Pallós Albert polg. iskolai igazgató s a tanfelügyelő közl. több. Felolvasás után a felolvasót is, az elnököt is megjelözte a nagy számban egybegyűlt hallgatóság.

— **A mensa academica tisztelői.** A mensa academica nagybizottsága tisztelői tagjává választotta Széchy Károlyné, Lorenz Józsephine uró, a mensa körül szerzett érdemei elismerésül és kitüntetésül tudatta ezt a kitüntetett ur-hölgygel.

— **Az egyetemi hölgyek.** emléklapja, mely a mensa-estre és a mensa-javára jelent meg, megkapható pár példányban a Stein J. és Polcz-féle könyvkereskedésben. Ára a rendkívül csinos és érdekes füzetnek 30 kr.

— **Báró Kemény Árpádné** a tegnapi postával 25 frtot küldött Széchy Károlynak, mint a mensa-est rendezőjének, tisztelőjének kiállítására. A nemes báróné itt is bebizonyította jószágos szívét.

— **Meghívó.** Az E. M. K. E. igazgató választmánya f. hó 12-én d. u. 3 órakor Kolozsvárt a városházán havi rendes ülését tartja. Az ülésre a választott és alapító tagok tisztelettel meghívotnak, Kolozsvárt, 1895. márc. 9-én. Gr. Bethlen Gábor elnök, Sándor József t. alelnök főtitkár. Az ülés fontosabb tárgyai előre láthatólag: 1. Az algyógyi ellenőrző bizottság jelentése. 2. Az 1894. évi zárószámadás. 3. Kulturális ügyek.

— **Az egyetemi kör estélyének** érdekességét nagyban fogja emelni Heldenberg Adél kisasszonynak művészi zongorajátéka; a kisasszony ugyanis megígérte, hogy a legközelebbi köri estén közre fog működni. A köri estély különben márc. 25-én lesz.

— **A bazár műsora.** 10-én vasárnap. I. Farkas Ödöné zongora. II. Kresz Irma szavalt. III. Sipos Etel ének. IIII. Kuti Irén zongora cigány-zene kíséret. V. Czigány-zene 9 óráig. — 11-én hétfőn. I. Jurátsi Berta zongora. II. Rónay ének. III. Vendrei és Szerényi kettős jelenet. IV. Urbánets Helén ének. V. Gr. Triangi Elise zongora. VI. Czigány-zene 9 óráig.

— **A könyvürlét nevében.** Bálint Lajos részére ma a következő adományokat tették: Ince Emil 1 frt, özv. Müller Frigyesné 1

frt, Biluska Józsefne 2 frt, özv. Czetz Péterné 2 frt, Tamássy Gyula 1 frt, Betegh Péterné 1 frt, Lengyel Lajos 1 frt, Páska Simon 1 frt, Csiki Mihály orv. növ. 1 frt, Farkas (M.-Vásárhely) 1 frt, özv. Czink Jánosné 2 frt, Szacsay Klotild 5 frt, Ulár Pálné 2 frt, Wettenstein Mari 1 frt, Sombory Lajos cs. és kir. kamarás és neje 10 frt, ezenkívül Sombory Lajos gyűjtésként 2 frt. A ma begyűlt 34 frtot a tegnapi kimutatott összeghez adva, eddigi gyűjtésünk **162 frt 80 kr.**

— **A virágbazár** nyerevénytárgyainak ki-sorsolása kedden d. u. 4 órakor fog megtartatni a Redoute nagytermében. A sorsoláson az érdeklődők is részt vehetnek.

— **Dr. Nappendruck Kálmán** ravatalára rokonai, jóbarátai és ismerősei szebbnél-szebb koszorúkat helyeztek. Közülük ott láttuk az özvegyét: Szeretett jó Kálmánomnak — Miczi. A gyermekek fehér virágos koszorúját: Mariska, Kálmánka, Editke felirattal. Továbbá: Drága jó Kálmánunknak — Mama és Gyula bácsi. Szeretett unokaöcsésének — özv. Velits Györgyné. Felejtethetetlen Kálmánunknak — Irma és Béla. Kálmánnak, a jó pályatársnak — a városi tisztí orvostársai. Feledhetetlen jó Kálmánunk — Zsófi és Dezső. Kálmánnak — Gyula és Evelyn. Felejtethetetlen sógorának — Lenke. A hű barátának és nemeselektű orvosnak — Kovács János és családja. Szeretett emlékeit — özv. Kriza Jánosné. Egyleti orvosunknak — a kolozsvári nyomdászok. Kálmánunk — Marci és Otti. Dr. Nappendruck Kálmánunk — Kónya Sándor és neje. A jó barátunk — Debreczeni Árpád és neje. Dr. Nappendruck Kálmánunk — a Wersényi család. A jó orvosnak — Beneczedi Gergely és családja.

— **Küry Klára balesete.** Küry Klárát, a ki tegnap érkezett Aradra, hogy ott vendégszereplését megkezdje — egy kis baleset érte. A művész nő ugyanis anyja kíséretében megérkezvén Aradra, bérkocsiba szállt, hogy a városba hajtasson. Utközben azonban a bérkocsi nekiment egy hórakának, mire a kocsi félig felborult és Klára a mamájával együtt a hóba esett. Baj szerencsére nem történt és Klára később már nevetve beszélt el a színházban, hogy mint fűrdött ő meg a mamájával Aradon, a frissen hullott márciusi hóban.

— **A mensa academica** nemes céljaira újabbán a bizottság pénztárába a következő adományok érkeztek: Juhos László kereskedő 2-ik részlete 10 frt, Lósy Béla a M. A. V. kolozsvári állomás-főnökének gyűjtése 17 frt 20 kr, ifj. Lázár Farkas körösárbai főszolgabíró gyűjtője: ifj. Lázár Farkas 5 frt, Zammer Antal 1 frt, Jakab Géza 50 krajczár, Konez Domokos 50 kr, Demonszky György 50 kr, Nobrathy Gyula 1 frt, Brády Attila 50 kr, Schiess N. 50 kr. Összesen 10 frt, özv. Oriold Józsefné 3 frt, Müller Mihály nyenyedi ügyvéd 5 frt. A nemesszövület adakozók fogadják a bizottság hálás köszönetét. Együtt a bizottság értesíti a nagy közönséget, hogy a pénztári hivatalos órák az Egyetemi Kör-ben (Jókai-u. 1. Rédey-ház 2-ik emelet) naponként d. u. 2–3-ig tartanak.

— **Teljes holdfogyatkozás.** Ha a felhő vagy a kőd bele nem szól a dolgot, akkor vasárnap éjjel teljes holdfogyatkozást fogunk észlelni. Mi e holdfogyatkozást a délnyugati részen láthatjuk. A hold 2 óra 14 percz és 34 másodperczkor fog a félárnyékba lépni, a teljes árnyékba pedig budapesti idő szerint 3 óra 9 percz és 58 másodperczkor. A tőkeletes sötétség 4 óra 7 percz és 46 másodperczkor kezdődik. Az első-tetés vége 5 óra 43 percz és 20 másod-

perczkor lesz. Így hát a hold egy óra és 35 $\frac{1}{2}$ perczig lesz teljes sötétségben.

— **Utazás keletre.** Mint N.-Váradról értesítenek, a keleti utazás programja végleg meg van állapítva. Proper János igazgató oly érdekesen állította azt össze, hogy azok, a kik abban részt fognak venni, ritka élvezetben és látnivalókban fognak részesülni. Az érdeklődés az utazás iránt már is akkor, hogy a társaság száma ma holnap komplit lesz. Azért a ki részt akar venni e páratlan olcsó utazásban, siessen jelentkezni. A jelentkezéseket mi is elfogadjuk s azt szívesen közvetítjük. Az utazás összes költsége 350 frtba kerül.

— **Halálozás.** Szentgericzei Boros Károly, uradalmi ispán, állásáról, Kendilónáról betegsége miatt Szentgericzeire hazajövet, itteni, mintegy háromhavi betegeskedés után f. hó 4-én meghalt 25 éves korában. Szelid, szorgalmas, türeklő ifjú ember volt, kinek halálát ismerősei s rokonai méltán gyászolják. Nyugodjék korai sírjában csendesen!

— **Megfogyott márciusban.** A nagy hű-nak újabb szerencsétlen áldozata Danguly Pál kisgyörgényi lakos, a ki községének le-véldője lévén, március elején az alig fél-órányi távolságban lévő Vajdák ment a postára. Meglehet kissé későre indult haza s tán egy kis szíverősítőt is vett volt magába, elég az hozzá, hogy hazavezető útjában a helyes irányt elvesztve, valami árokba esett s onnan kivergődni nem tudva, megfogyott reggelig a szerencsétlen ember. Halálát az alig 45 éves embernek özvegye s nevelőnő árva gyászolja.

— **Névmagyarosítások a székely fővárosban.** Marosvásárhely közönsége tösgyökerez székely. Magyar szó pereg az ajkán, magyar vrt lüktet az ereiben azoknak is, a kik a sok magyar név között elvéve Fischer vagy Bernstein névre hallgatnak. Rendre-rendre ezeken is segít az Emke ottani buzgó pénz-táros: Nagy Sándor gyógyszerár tulajdonos, a ki szíves előzékenységgel elintézi mind-azoknak a névmagyarosítási ügyét, a kik ez iránt hozzá fordulnak. Eddig már több Fischer és más nevű egyének érdekében működött közre a tekintetben, hogy neve magyarosítsák.

— **El Afrikába.** Kolozsvárról és az erdélyrészekből többen jelentkeztek, kik a Proper János igazgató által rendezendő keleti utazásban részt akarnak venni. Ritkán van oly kedvező alkalom arra, hogy keletnek csodás szépségeit oly kényelmesen és, a mi fő-olcsóny megtekinthessé valaki, mint most. Gondoskodva van a legkényelmesebb és legbiztosabb hajóról, mely a legnagyobb viharokat is képes kiállani. Különben is ettől nincs mit tartani, mert a mostani nagy viharok után, a jövő hóban csendes szép időre van kilátás.

— **A Székely-Keresztúron** folyó évi február hó 28-án megtartott tenyészbi-kiállítás és a folyó hó 1-én megtartott bika-vásári eredménye a következő volt. A kiállítás elővezetett 57 tenyésztő által 103 drb közül egy éves volt 24, két éves 65, három éves 10 és négy éves 4. I. díjat (200 korona) nyerte Szentdemeteri Sperker Ferenc „Pátyol” nevű két éves bikájával. II. díjat 150 korona sz: kereszturi Kiss György „Bandi” nevű két éves bikájával. III. díjat 100 kor. szombatfalvi Ugron Ákos „Jámor” nevű két éves bikájával. IV. díjat 50 korona szent-ábrahám Kettesztély Márton „Ficzók” nevű bikájával. V. díjat a Sperker Ferenc által kitűztött 175 korona díjat rugonfalvi Nyikulaj Sándor „Bodor” nevű 1 éves bikájával. Dícsérő oklevelet nyertek. Bözödi Kiss Aron, héjasfalvi Hegyi András, H.-szentmartoni Jakab Gyula, sz.-kereszturi Oláh Antal, véczei Mezei Lajos, szentersébti Br. Kemény

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Március 9.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

VI.

Könnyű volt őt szeretni.

(Folytatás.)

(23.)

— Boldog lovagok, hogy ilyen édes kezéből kapnak édességeket.

— Már meggyeztünk benne, hogy ilyen féle boldogságokat nem fog megengedni magának. Én nem szeretem az érzélgősséget. — Ugy bányék velem, mintha pájtással vagy barátja volnék, vagy nem lesz több mondani valóm magához.

Az ő kedves parancsoló modora kivette beszédéből a falánkot. Adrián engedelmeskedett és jámborul körül járta vele az istállókat, a mi elég hosszú munka volt. Nem azért mintha sok lovak lettek volna benne, de mindenik személyes ismerősei volt. Helénnek és figyelmére a legerősebb igényt tartották és sok időbe telt míg egyikőtől másikhoz szaladt, hogy kegyének a mélegét egyensúlyban tartsa ha valamelyik több czukrot talált kapni mint a mennyi megillette és a másik bosszusan nézett feléje.

És aztán ott voltak az istállóban lakó borz kutyák és kúnt az udvaron a többi kutyák mind egyformán követelték voltak.

— Reményem, hogy ezek egy pár hétig megtudnak élni nálad nélkül — mondá Adrián.

— Ezek nem tudnak nálam nélkül élni. A hova én megyek, oda kell menniök.

— Mit, például az atyái Yachtjára?

— Nem; az Yachton csak koldushoz illő engedélyem van egy kis kutyára.

— És midőn látogatásokat teszel?

— Én soha sem teszek látogatásokat.

Nem tudja hogy mi költözökű emberek vagyunk és alig vannak barátaink. Leonak vannak barátai — a férje tisztársai és azoknak a hozzá tartozói. Maga tudja hogy az egy elsőrendű ezred, és Ferenc a legesekélyebb személy benne. Leo megy társaságba. Leo tesz látogatásokat a vidéki házaknál. Én nem megyek sehova. Én Bohémiai vagyok, az erdők vad leánya. Maga talán meg fogja változtatni a szándékát, ha jól meggondolja, hogy milyen leányt választott.

— Én választottam, és ő én előttem tökéletes. Drágán, ezerszerte jobban szeretlek, hogy nem vagy világias nő. De én nem engedem, hogy te itt unatkozz egyedül míg a családod Párizsban mulat. Az Apátságba kell jönnöd. Ma délután értesd meg az anyám.

— Az nagyon kedves volna; azt gondolja, hogy Lady Belfield ohajtana?

— Teljesen meg vagyok róla győződve: Te nem tehetsz elég közel és elég kedves előttem. Én azt kívánom, hogy azon kötelek előtt, mely leányává tesz, úgy szeressen mint ha már a leánya volnát.

— Ó nagyon kedves — mondá Helén komolyan. Nekem könnyű lesz őtet szeretni; de attól félek hogy neki bajosabb lesz engemet szeretni.

— Könnyű lesz téged szeretni. Gyere próbáld meg a hatalmadat. Én tudom, hogy már is szeret. És most itt hagylak hogy az

Apátságba való jöveleledre az előkészületeket meg tedd.

— De hogy fogom magamat kivenni ha a maga meghívására bepakolom a bőröndjeimet, és Lady Belfield nem fog szívesen látni?

— Ó szívesen lát. Négy órakor itt lesz. Mutasd meg neki hogy mily pontos tudsz lenni. A podgyászkodat elkludheted a szekéren, vagy én küldjek utánna?

— Oh nem; a mi embereink elvihetik. Adrián, ha kívánja készen leszek, még azt kockáztatva is, hogy nevetésgesnek látszom.

VII.

Nem egészen elégedett.

Deverill Helén szinte három hét óta időzött az apátságban; egészen házias lett ottan, és a családi életnek kiegészítő része látszott lenni. Lady Belfield csodálkozott, hogy miképpen tudott e kedves alak nélkül mindig az oldala mellett megélni, — a ki kész volt szükeit és kívánságait gyorsan megelőzni, könyveinek a lapjait kívágni, a kézi munkájához való dolgokat rendben tartani, és elragadtatással hallgatni a zongorázását. Ki volt béklye azzal a gondolatlalt, hogy Helén a jövőben az ő leánya legyen. És hálás volt a Gondviselés iránt, hogy neki ilyen leányt adott.

— Ha ő valóban annyira szereti Adriánt, a hogy szeretni látszik! — gondola az anya. Ha valóban hű és igaz!

Ez a kétely mindig meg van, míg a szerelem és a szeretők a kemény tapasztalatok próbáltúzen keresztül nem mentek.

Deverill ezredes és az idősebbik leánya még mindig Párisban voltak. Baddeley őrnagynak és a feleségének számos angol és francia barátai voltak ottan. A Grand Hotelben voltak szállva, és minden látnivalót láttak.

Az ezredes kevésbé igyekezett Devons-hireba visszamenni, látva, hogy Helén oly jól van elhelyezve a jövődöbéli anyósánál. Az Adrián levelére, melyben eljegyzésükbe való beleegyezését kérte, jellemző őszinteséggel válaszolt.

— Megvallom, hogy én láttam, hogy maga és Helén között mi volt készülöben és hogy teljes szívből örültem rajta — írta. Helén kedves leány, és kedves feleséget nyer benne.

Természetes, hogy maga tudja, hogy világiás szempontból véve a dolgot, maga alig választhatott volna rosszabbul. Én egy shil-linget sem adhatok a leányaimmal.

Halálom után a két leányom lesz a birtokom, és ha Írország állapotában addig radikális változás történik, úgy a birtok érni fog valamit.

De jelenleg kevéssel ér többet a semmif. A legjobb bérlőm harmadfél év óta nem fizette meg a tartozását; a legrosszabb bérlőm agyonlövésével fenyegetett, a miért az aajtait és ablakait leszedett azon kísérletben, hogy őt onnét kivettem. De nem győtröm tovább ezekkel a szomorú észleletekkel. Szerencsére maga gazdag és nagylelkű és módjában van egy olyan leányt elvenni, a kinek a szépsége és ártatlansága az egyedüli hozomány.

Így biztosítva az ezredes helyesléséről és látva, hogy az anyja napról-napra jobban megvolt elégedve a választásával, Belfield Adrián teljesen boldognak érezte magát. Miután a kocsi el volt vetve, a barátai és a szomszédjai elfogadtak az elkerülhetetlen és lát-szólag szívesen kívánt szerencsét az eljegyzéséhez. Még a Treducey és a Toftstaff kisasszonyok is nyájások voltak és csakhamar meglátogatták lady Belfieldet, hogy megkér-dezzék tőle, ha vajjon ez a meglepő újság valóban igaz-e.

— Valóban igaz — válaszolá Konstan-cia — és a jövődöbéli menyem nálam van. Helén és Adrián lovagolni mentek; de a tea-zás idejére haza jönnék, ha maguk itt maradnak, találkozhatnak velük.

— Szívesen itt maradunk — mondá Toftstaff Dorotca, a ki a Chadfort feletti magaslatoiról maga hajtott át a kis kocsián és Treducey Matildát is felvette az útjában. Chad-fortból Wilmingtonba hosszú volt az út, de a Toftstaff leányok az ők kimeríthetetlen ló-állományokkal keveset csináltak a távolságból. Ők szerettek mindenütt jelen lenni és a há-zuktól husz mérföldnyi területnek minden részében lehetett velük találkozni.

A Treduceyek istálló egész más lábon állottak, minden nap vitatkoztak és torzsal-kodtak a felett, hogy ki lovagoljon vagy kosikázzon. És az utóbbi időben megtörtént, hogy a Treducey leányok mindig a Toftstaffék kocsiában kosikáztak és a Toftstaffék lovai-kon lovagoltak.

És ők a Toftstaff kisasszonyok számára betanították a lovakat, de azért azok e tény daczára soha sem ősmerték be, hogy azok jobb lovakok náluknál.

— Nekik nagyon jó kezük van, mon-dá Dobotca, a legkedvesebb barátjáról be-szélve, de nincs stíljuk. A Rowban borzasztóul vennék ki magukat.

Dorotéának a stíly volt az erős oldala, a mit egy fashionable lovagló-mester egy-egy lecke alatt egy aranyért tanított. Ő könnye-dén himbálta magát a nyeregben, könyökeit kifelé és a fejét feltartotta, s hátát a he-lyeselt modorban egyenesítette ki és pompá-san lovagolt, míg a lova jól viselte magát; de a Trendmey leányoknak az volt az erős oldaluk, hogy lovaikban a hibákat és tapin-tatlanságokat orvosolták s hogy az általuk használt vadászlovakat mind ők maguk tanítsák be.

(Folytatása köv.)

Kolozsvárt, 1895.

Béla, sz.-keresztúri Br. Gamerra Oszkár, tordát-falvi Végh Gyula, Sz.-keresztúri Benkő András, Székely-Keresztúr város nagy község, szent-ábrahám Sándor József, bűzői Kiss Áron, h.-szentpárti Dr. Gyarmathy Dezső, szent-demeteri Speker Ferencz Hat bikával, szent-demeteri Molnár István, kispedei Jakabházy Sámuel, Arvátfalva község, siményfalvi Elekes Venczel, magyar-andrásfalvi Tiboldi Péter, Szent-Abraham község, Kádiosfalvi Kiss Dénes, szombatfalvi Szentkirályi Árpád, sz.-keresztúri Györfly Lajos két drab bikájával és sz.-udvarhelyi Dr. Nagy Sámuel. A vásárra felhajtott 88 tenyésztő által 145 drb bika. Egy éves 29, két éves 96, három éves 15, négyéves 5. Eladott 39 drb. Tenyészbikák 240—500 frt-ig Kiselejtett bikák 90—200 frtban.

Az Ábrányi-tárgyalás utó-játéka Az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyaláskor a képviselőházban szóba hozták, hogy Ábrányi Kornél ismert bűnpörök végtárgyalásán Zsitvay Leo alelnök nem oly hangot használt, a minőt az ország első törvényszékének bírói székéből megvárni lehet. A panasz elhangzása után Erdély igazságügyminiszter megígérte, hogy gondja lesz rá, hogy az elnök kifogásolt viselkedése vizsgálat tárgyát képezze. Ez a vizsgálat, a mennyiben Vértessy Sándor királyi táblai elnök felügyelete hatáskörében Zsitvay Leo ellen megindította a vizsgálatot s annak vezetésével Horváth Ferencz királyi táblai bírót bízta meg. Horváth most hallgatja ki a végtárgyalás szereplői közül azokat, a kik a panasz tárgyában arra illetékes tanuk gyanánt elfogadhatók.

Fadrusz János Pozsonyban. A millenniumi Mária-Terézia szoborcsoport, mely tudvalegőleg lóháton tünteti föl a királyasszonyt, a régi koronázó domb helyét fogja ékesíteni. Fadrusz János, a mű alkotója mint levelezőnk írja — most Pozsonyban időz és kolosszális arányú ideiglenes mintát állít föl, hogy a szobornál arányáról és ezek hatásáról meggyőződjenek. Az eredeti művet kararaimárványból faragtatja ki a művész még pedig Carrarában s a nagyjában kész szobrot Pozsonyban fogja majd befejezni.

Mirtus helyett kukoricza-héj. Pécskáról írják Pécskán sok: a szerelmes, férjhez menni akaró leány, de annál kevesebb a házasságra vágyó legény, ennél fogva a leánygazdag Pécskán csak kevés leány kerülhetett fejök alá. Nehány héttel ezelőtt valami furcsa babona kezdett a leányok közt elterjedni, és pedig az, hogy a kukoriczahéjból font koszorúval disztik fel magukat, akkor nem sokára férjhez mennek. A kukoricza-koszorúnak csakugyan meg volt az eredménye, mert a mult farsang idején nem kevesebb mint kilenczvenhárom lány cserélte fel a kukoricza-koszort a mirtuszkoszorúval.

Becsületsértés. Panaszos látogatója volt ma szerkesztőségünknek. Arczán egy éj csatáinak szörnyű vonásaival. Ingadozott és vérbeforgó szemével pislantott. Bizonyos főnőhöz gőggel állt meg és betykén szólt:

— Szabad kérnem uraságát? Én adófizető polgár lévén, volnának ezen néhány panasz szavaim:

— Tessék!
— Az éj sötétségében az becsület megsértése történvén.
— Hogyan?
— Irányítván csak tekintetét arczomnak az szeméim állati állapotjára.

— Nem látszik semmi!
— Látható állapotban bár nem, de érezhető állapotban lévén ott fájdalom. Mert az tegnapi nap rendje szerint borközi állapotban keveredvén, a késő éjféli időben is kedvem nő-tára arányult, mely egy rendőri személy által közsendsháborúsnak nyilvánították, holott erre arányulni gondolatban sem lévén szándékoztam. Mégis egy rendőri személy megáristálván, protestáláson ellenében is, arczomatát öklével megrökönyítette. Kérem tehát uraságod kihatását azon irányban, hogy illetékességi felsőbb-ség, az rendőrségi hatóságoknak adófizető polgári személyek felett elhatárolandó jobbát az törvények értelmében megkorholni ne terheltessek. Én ugyanis mint adófizető polgár, ugys mint arczbecsület hiányt szenvedő ártatlan egyéniség, kérem kiirni az Mihászna gorma keze járását, mert nem tártathat el, hogy személyes névmasokra homályos folt vetessék bárkinék fia által.

Ezek után mély tisztelettel magányomba vonulok, pótolván az éjszakának álomrészi mulasztását.

Megrövidített böjt. Vaszary Kolos biboros hercegprímás tekintettel a fővárosban uralkodó járványos betegségekre, a drágább élelmiesi viszonyokra és egyéb, a böjtölési parancsot megnehezítő körülményekre, Budapesten lakó hívei számára a böjt napok számát leszállította. Szigorú böjt csak néhány vigiliai-napon, hamvazó szerdán és nagyhét három utolsó napján van, de ezeken a napokban nemcsak húst nem szabad enni, de napjában az egyszerűbb többszöri jóllakás is tiltva van.

Mennyit szerez egy bika-viadal. Párisból írják, a jelenkor leghíresebb nagy bikaviadoráról, Guerritáról, hogy nagy dicsőségben kilét évenként vagy 380 ezer frnkak szerzeményével is dicsekedhetik. A mult év folytán 220 bikát szurt le, torredorsága kezdete óta pedig áldozotainak száma körülbelül 1400. Vagyona három millió-nál többet ér. S mekkora mindehhez még az a megtiszteltetés, a melyben a saját s közönség részesíti. A lapok híven beszámol-

nak minden mozdulatáról, szeme hunyorításáról és lélekzetvételéről, idézik szavait, akár egy miniszterét, a nép pedig minden kritikán fölül állónak tartja s úgy beszél róla, mint a legnagyobb tekintélyről. S mindezzel szemben neki magának alig van más szava, mint-hogy „ha az isten isten is akarja, jövő évre sem ölk meg kevesebb bikát, mint az idén.

75 millió dollár hozománya. New-Yorkban hétfőn volt az esküvője Gould Anoa kisasszonynak, a világhírű amerikai vasutkiváló leányának, Castellán gróffal, egy ősrégi francia, nemes család sarjával. A menyasszony kerek 75 millió dollárt hozott vőlegényének, a mit ez már csak azért is nagya fog becsülni, mer szeplőtlen hírnevén és ősrégi nemességén kívül egyéb földi javakkal nem igen rendelkezik.

Millenium. Az 1896. évi országos kiállítás zene és színművészeti előadójá: Dr. Váli Béla, a „Zene és színművészeti Lapok” szerkesztője, mint értéktőlunk közelebb városunkba jönni szándékozik a zene és színművészeti erőklyék megtekintése végett. Ne vezet szakkifejté tisztelettel felkéri ezennel mindazon műkedvelőket, a kik valamely zene vagy színművészeti erőklye, és pedig régi hegedű, zongora, orgona, tárogató hadi sipók kürtök, hangjegyzatok, levelek, naplók, színlapok stb. effélék birtokában vannak, nemkülönben azokat, a kik városunk egyes régi művészet közül valamely emléktárggyal vagy uba vezető adatról tudomással bírnak, hogy azok felől nevére czimezve egy levelezőlapon értesítsék (Budapest, Kerepesi-ut 81. szám alá) czimezve.

Zola a párbajról. Az „Echo de Paris” most sorban meginterviewolja a legkiválóbb francia írókat, hogy mi a véleményük a párbajról. A most érkezett számban közzétett nyilatkozatok közül ott találjuk a Zolát is, a ki az „Echo de Paris” tudósítójának a következőket mondta: Az én szememben a párbaj szörnyűségesen esztelen valami, nem is tördöm vele. Regényeimben nem fordul elő egyetlen párbaj sem. Nem szerettem a testgyakorlatokat soha iskolásfiú koromban, mikor tornaóra volt, rendesen fél-revonultam. Párbajom sem volt soha. Mind-össze egyszer voltam segéd, de akkor is nagyon nevésgesnek találtam a dolgot. Azért azonban nem mondom, hogy a párbaj nem engedhető meg. Egy kereskedőnek ugyan nem szükséges párbajoznia, mert az ő állásbeli emberek ebben a tekintetben nem rigorózusak, de ha egy katona, világi vagy hirlapíró visszaszánta a kihívást, megbánná. Társai vonakodnának vele kezét szorítani és hogy ezt elkerülje, párbajoznia kell. Mert a párbaj nem a becsület megtorlásának, hanem a társak részéről jövő tiszteletnek a kérdése.

Érdekes határozatot hozott küzelebb P. temesmegyei község képviselőtestülete. A határozat szövege így hangzik: „A jgyző előterjeszti, hogy a község az 1896. évi ezredéves kiállításra valamit ki-állítson.

Határozat. Egyhangulag elhatározottak, hogy a „Szarvas” nevű községi bika fényképe a kiállításra beküldendő.

Tóth Bélának a szálló igékről kiadott jeles munkája második kiadásába alighanem fel kell majd venni azt a szálló ígét, hogy „bűszke, mint P. község a bikájára.”

Eiffel-torony Japánban. A legutóbbi kínai-japán háborúban a kis szigetország megmutatta erejét a világnak s a művelt Európának is annyira tudott imponálni, hogy ma már a japán nemzetet az európai államok testvérülőknek vallják. Ez a háboru igazán kitűnő reklám volt Japán számára. E háboru Japánra terelte az egész világ érdeklődését s megtudtuk azt, hogy Japánnak magas kultúrája, kitűnő fegyelmzett hadserege, gazdag irodalma és jó közigazgatása vagyon. Hogy Japán mennyire lépést akar tartani az európai civilizációval, bizonyítja az a terv is, mely legutóbb Sed-doban fölmerült. A lelkes japán hazafiak ugyanis a kínai-japán háboru emlékére Sed-doban Eiffel-tornyot akarnak emelni, mely magasságban háromszor múlja felül a párisi Eiffelt. A földszinten az ország termékeiből rendezésnek állandó kiállítást, az emeleteken pedig muzeum volna, melyben a híres japán emberek szobrai vagy képmásai volnának láthatók. A torony költségeit aláírások útján akarják beszerezni. Ilyen haladás mellett megeshetik az is, hogy egy szép napon Japán világkiállításra fogja meghívni a vén Euró-pát s e kiállításával lefozi — Chikágót.

A boulangismus hét milliója. Meyer Artur, a Gaulois szerkesztője a Figaro főszerkesztőjéhez levelet intéz, a melyben a boulangismus hét milliójának hováfordításáról számol be. Meyer azt állítja, hogy a boulangismusnak magának sohasem volt hét milliója, mert nem szabad elfeledni hogy tulajdonképpen két pénztár létezett: az egyik a boulangismusé, a másik a konzervatív választásoké. Ez utóbbit egy öt tagból álló royalista bizottság kezelte, a melynek feladata volt a képviselőválasztásokra felügyelni és azokat igazgatni. A párisi gróf négy milliója ebből a pénztárból foggyott el tisztán választási célokra. A szoros értelemben vett boulangismus-kassza pedig csak három millió felett rendelkezett mely összeget d'Uzés hercegnő csebrő-csebrőre a felügyelő bizottság utalványozására az én kezemhez fizette le. Ebből a három millióból 1 millió 800 ezer frankot a boulangista választások nyeltek el, a maradék egy millió 200,000 frankot pedig tizenöt hónap alatt a boulangista lapok segélyezésére, hirdetésményekre röpiratokra, dalokra, arcképekre, illusztrált lapokra a lapok jutalmi sorsjátékaira bokrétkára

bankettekre házalókra s Boulenger tábornok utazásaira költöttük. Bizony nagy csoda, hogy ennyi címre az a kis pénz elegendő volt.

A Benigni pincze nagytermei. mely ritkítja párisi, kitűnő borai és jó konyhájáról nagy hírnévként örvend, úgy, hogy külföldi, vagy vidéki, mely kincses Kolozsvárt meg-látogatja, el nem mulaszthatja a pinczebeni látogatást, mely olyan barátságossá vált a Dobos kitűnő vezetése alatt, hogy csakugyan megérdemli a közönség pártfogását.

Klári.

A reclam szárnyain hírnévre vergődött „Klári” tegnap a mi színpadunkon is megjelent s még nem is épen zsúfolt ház előtt. Szövegét a Raimund és Mars czég, zenéjét Roger Viktor szerzette. „Klári sem jobb a Deákne vásznánál, illetőleg a többi operett-nél, a melyek ostobák, pikánsok és mulatságosok, de nem is kell ennél több. A közönség mulat pár órán keresztül és a mikor haza megy még akkor is mosolyog magában, ha eszébe jut, hogy mit is mondott Vendrei, a gázember, mikor egy rakás varróleány közé ment:

— Repedést keresek!
Szemtelen és ostoba beszéd, de jót kazagott rajta a közönség és szinte tapsolt, mikor a leányok kérdézősködésére elég naivul (mert hiszen nem volt benne malícia) így szólt a gázember:

— Már sok repedést bedugtam.
Hát erre is nagy hahota volt, mert egy-szeritlen tessék ugy érteni, hogy gázos-repedésről van szó.

A mikor pedig Klári elbeszélte, hogy hogyan ismerte meg a férjét egy ökör köz-bejöttével és hogyan kérte meg — ebben sok költői hangulat-festés nyilvánul.

— Nem akart elvenni, elővettem hát két gombos vi-tórt és adtam neki hat tust.
— Azóta visszaadtam, — felelte a férj, mikor azt elmondta neki.

Ki mondja, hogy a karzat ostoba? Tap-solt Megyerinek, — mert ő volt Klári férje és botránysos indiszcretióval azt kiáltotta: „hogy volt.” Az ördögbe is. Ez a karzat....

Egy szóval a darab megindul egy párisi divatárus tüzletben. Igen unalmas. — Régi alakok régi helyzetek, de a „repedésről” történt szóváltás. A finale pedig felvillan-yoz. A gázember és a czukrász összevesznek. A czukrász dühében a megrendelt habos tortát a gázos fejébe vágja. Falrengést nevetés, a mely egyre fokozódik, mikor Vendrei szellemes kanalizását végez a bluzzára folyt tejhabból.

Itt tudjuk meg azt is, hogy Vivarel Emil (Megyery) ügyvédnek van egy verekedő felesége, Klári (Sipos Etel) ki nem is annyira jukker, mint krakéll és egy toladó kedvesse, Berenice (Inkey Gizella) a mit nem sikerül lerázni a nyakáról s e miatt keményen csókolgatja. Valaki belecsettint nyelvével a karzatról, — mintha mondaná:

— Jaj be jó! (Meghiszem azt)

A kedvesben gyanu kél, hogy Vivarelnak más szeretője van; a feleségben gyanu támad, hogy Vivarelnak kedvesse van. Vivarel pedig reservista huszár, kinek 15 napra be kell rukkolni és a második felvonásban a keszár-nyába követeli a titkát kutató kedves felesége. Itt esik meg az a bolondság, hogy „Berenic”-ről azt hiszi Gibárd őrmester, hogy a Vivarel felesége, — a feleségről pedig hogy a kedvesse. Vivarel kényszerhelyz-be jut és engedi, hogy a kapitány udvaroljon Berenice-nek és mutogassa meg az istállót meg a szénapadlást....

Zajos nevetés zudul fel. A szénapadlást is megmutatja a kapitány? Ejj be nagy kopé.

Ezalatt megérkezik Klári is. Ez az a me-nyecske, kivel Gibárd őrmester együtt uta-zott és kinek a nyakát megcsipte. Hamarrá-jön, hogy Vivarelt-t más is kereste a ka-szárnyába. Elfogja a düh és sétál, toppint, veszekedik és bosszura gondol. Megvan. Egy Benoit nevű reservista hiányzik. Klári eltű-nik és a következő perczben mint Benoit je-lenik meg. Most már az urával szolgál és majd e'győtri azért a másikért.

Micsoda egy fess katona ez a Sipi! A főher nadrag pompásan ráfeszül; szőke haját a sipka alá szorítja és úgy rukkol ki az ügye-letes altisztlé.

— Mars szobát surolni, — mondja az altiszt. Előbb ellenkezik, aztán megy.

— Vivarel kétségbeesve kiált fel:

— A feleségem kiszolgálja az eskad

ront. Dörgő nevetés. Pedig csak azt érti

alatta, hogy kisurolja mindnek a szobáját.

Dehogy surolja. Már is összeveszett a maffia Michonet-el. Pofot ad neki, hogy an-nak menten megdaga a képe. Bizzar ötlet, de mulatságos. Az ezred parancs szerint a pofét párbajt kell vinni. Helyes. Vetközze-nek le és verekedjenek.

Benoit, illetőleg Klári ledohja a blou-se-át. Ingre vetkőzik. Olyan mint egy disz-

krétül leplezett szobor. Jól áll neki és tet-szik nekünk. Hopp! ki a placzra. Egy-kettő összekaszabolja Michonet-t, ki operette-szerű gyorsasággal meggyógyul és a többivel együtt trappba, majd galoppba járja a finalet. Taps, derűtség, kihívás.

A harmadik felvonásban kvártélyozzák a legénységet. A színpad kettős szobát mutat. Egyikben Vivarel és Gibard (Hegedűs) kő-szűlnek aludni, a másikba később érkezik meg a kapitány a ki más szobát kér, de a szobaleány kijelenti, hogy csak egy van még és az a házi asszonyé.

— Elfoglalom, feleli, kurtán a kapi-tány!

— Asszonyom 64 éves, válaszol a szo-baleány!

— Nem foglalom el, — mondja a kapi-tány?

Ez még mind a régi kopé!

Ez a felvonás kissé unalmasan indul Hegedűs segít rajta. Az operetten végig vo-nuló francia könnyedség könnyít helyzetén. Szabad mókázni. Ugy is tesz. Hopp egy bolha! Átkozott pulex! Csap ide, csap oda. A fekete jó-ság csillan. Legalább senki se látta, hogy a szo-kásos műtétet elvégezte volna. Most új ven-dég zavarja a kedélyes őrmester álmát. Egy egér... Férge és csinos. Gibard talpra ug-ri... szalad, csapdok utánna. Tyh! a ve-szekedett oktalau állítja. Ez is elmenekül. — Most hirtelen gyertyát gyújt, vizsgálja ágya felett a falrepedéseket. Van! Valami ott is van! Arany János hajdan makamát irt róla; Gibárd azonban nem ismeri Ő francia és poloska gyűlölő. Elő a czipót! Piff, paff! és falhoz lapítja a kellemetlen férgeket. Bolha üzés, egérvadászat, poloska gyilkolás. Mindez mu-latságos kivitelben és szigorú következetes-séggel.

A hatás biztos. A közönség majd agyon nevette magát. Az operette eszközeit még a hétköznapi életnek is a prózából kell össze-szedni. Ez olyan bizonyos, mint a kétszer kettő! A felvonásnak ez oktalau állatokkal folytatott küzdelem volt az ütő kártyája. A többi kevesebbet ért. Hegedűs pedig az ope-rette szelleméhez méltóan cselekedte meg.

A negyedik felvonáshoz az a pof ad anyagot, melyet Vivarel a férj, mint fellebb-való kap Benoittól, illetőleg Kláritól, mint feleségtől és alattvalójától. Klárit főbe akar-ják löni a katonai törvények értelmében, de megérkezik az igazi Benoit és miután Klári ismét nőnek öltözve megugrik, Benoit becsu-katik. Ez a körülmény ismét egy gamma-da vig jelenethez nyújt alkalmat, végre kistül minden és a darab jó véget ér.

Mulatságos história! Dominál benne az öltözködési és vetkezködési elem. Akad benne elégségesen kétértelmű pikáns história, de nem kell félreérteni s punctum. Zenéje köny-nyed, vaudville-szerű, néhol kellemes, szép és ötletes. Elég eredeti muzsika és elég fülbe-mászó. A szöveg üres, léha, de mulatságos. Az operetteket nem szeretem irodalmi mér-ték alá állítani. Nem is kell, nem is szüksé-ges. Ha a közönséget mulattatja: hivatását betöltötte. Az ilyen operetteknek nem színpadi értékük, hanem csak színpadi életük van.

Sipos Etelka játszta a czimszerepet ügyesen és elevenen. Hasonló díszetért ille-ti I n k e y Gizellát, a ki ma már otthonosan mozog a színpadon és kellő ruotinnal játszik. Mindkét primadonnát igen szép csokrokkal lepték meg tisztelőik. Megyery, Vendrey, He-gedűs, Szentgyörgyi, Szerémy, Hadai, Váradí egyen-egyen pompás alakok voltak. Vend-reinél szép énekét megtapsolták. A karok és rendek hasonlóképp jól működtek.

A közönség mindvégig zajosan mulatott ezen a bizzar ötletektől duzzadó „Klári”-n.

Tüske Pál.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 9.

A költségvetés részletes tárgya-lása előtt ma Sima Ferencz felszólalt. Szilárdyi tegnapi szavaival igazítottá hely-re, mely szerint azt mondotta, hogy közbeszólásokra igen sok az ok — rossz-szul vezették a ház naplójába. Ugy ke-rült bele, hogy a közbeszólásoknak igen sok oka van az ellenzéki képviselőkhben. Erután Issekutz és Polónyi be-széltek.

Ábrányi Cornél szóalt fel ezután s nagy sikerrel támadta a kormányt, mely minden oldalról igen könnyen sebezhető.

Helfi Ignác személyes kérdésben kért szót, a mi Apponyi Albert grófot és Ugron Gábort szólásra készítette.

Nanássy Juth-párti képviselő sze-mére vetette Ugronnak, hogy nem tartja

meg a függetlenségi párt szozatát, mely az egyházpoltikát magáévá tette.

Ugron Gábor rögtön megfelelt e vádra.

Az ellenzék folytonos tetszése kö-zött kijelentette, hogy őt csak azon időtől kötelezik a pártthatározatok, mi-óta a pártba visszalépett, vagyis mióta ki-mondatott, hogy a lelkiismereti szabad-ság mindenkinek fennhagyatik. Helfi felszólalása után Horánszky interpellált.

Öngyilkos milliomos.

Budapest, márcz. 9.

Le Franconi Enea pozsonyi milliomos mérnök ma délután palotájában főbe lőtte magát.

Bányászok sorsa.

Maros-Ujvár, márcz. 9.

A marosujvári sóbánya munkások, la-punkban is többször említett sérelmeinek orvoslása czéljából, Martini ministeri tanácsos vezetésé alatt egy bizottság szállott ki Ma-rosujvárra, a mely működését ma az „intéz-kedő”-ben, mely ezuttal kihallgató terem-mé alakítottatott át, meg is kezdette.

Az eddigi célhoz nem vezetett ki-hallgatásokból okulva a bizottság, mindent elkövet, hogy az ügyek tisztázva és már a végletekig felkorbácsolt kedélyek lecsillapítva legyenek, s vége legyen a sok méltatlanság-nak, a melyet a nyomorban sanylódó bányász-népnek igaz ügyéért szenvednie kellett.

Ideje is lenne e józan nép jogos kíván-ságait teljesíteni.

A szentágotha—segesvári vasút.

Budapest, márcz. 8.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma S z e l l Kálmán elnökle alatt tárgyalta a szentágothai—segesvári helyi é. vasút ügyét. Neményi Ambrus elfogadásra ajánlotta, Beth-len Balázs is szintén. Ugron Gábor ellene volt, mert ez a vasut az árut sem Bécshez sem Budapesthez nem hozza közelebb. Sz-erinte a vasutat nem Segesvárnál, — hanem Medgyesnél kell összekötni. Horánszky is e-lenne volt, különösen, mert a főispán áll a vasut élén.

Darányi, Gajary, Láng Lajos és Dániel miniszter felszólalása után a javaslatot el-fogadták.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, 1895. vasárnap, márcz. hó 10-én.

Délután:

V A S G Y Á R O S.

Este:

SZÍNHÁZI KÉPTELENSÉG.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lap tulajdonos:

MAGVARY MIHÁLY.

Nyilttér.

Délelőtti órákra foglalkozást ke-res helyben egy intelligens ur, mérnöki, épí-tészeti, gazdasági, vagy ügyvédi irodában, esetleg mint magyar- és német levezető is. Ki-tűnő a ánlatok rendelkezésére. Czim a kiadó-hivatalban.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tu-domására hozni, hogy helyben, Beltorda-utca 6. sz. alatt (a magy. kir. egyetemmel szem-ben) egy a legujabb kor igényeinek megfele-lőleg berendezett

férfi szabó termet nyitottam.

Elvállalom férfi ruhának a legujabb divat szerint való elkészítését, melyeket a legszolidabb árak mellett, gyorsan és pontos-san eszközölök,

valódi angol, franczi és hazai szövet-tekre,

melyek nálam a legujabb mintákban és leg-jutányosabb árban kaphatók.

A n. é. közönség b. pártfogásáért esdve vagyok.

Teljes tisztelettel.

SÁMSON JAKAB,

férfi-szabó

V É G E L A D Á S !

A legolcsóbb butor

WALTON ES TÁRSA

butor-raktárában kapható.

Kolozsvárt, Belhid-utca 27. sz. (Kerekes-ház),

a posta-palotával majdnem átellenben.

Videkre bérmentve szállítunk.

Kiadó lakás és asztalos műhely.

(5—10)

H I R D E T É S E K.

OLCSÓBB A VÉGELADÁSNÁL.

Az idény előhaladtáért

őszi- és téli árúk
gyári áron alól adatnak el.

M E S K Ó I.

főtér 19. sz.

Gyermek ruhák, női blousok
nagy választékban, leszállított árban.

73. (10—10)

Bánffy-Hunyadon egy 26.000 forgalmazó
divatárú üzlet
eladó.

A vételhez 2000 frt szükséges. A raktáron lévő árúk
9000 frt. — A hátralévő 2000 frt két év alatt havi rész-
letekben törlesztendő.

Bővebben értekezhetni: **STEIN H. ADOLF** urnál, Kül-
közép-utca 16. szám alatt.

Használt pénzszekrények is kaphatók.

171. (1—2)

ELADÓ

a Borjumál 106. szám alatt fekvő telek mellett
egy szép fekvésű

építési hely,

hozza

nagy kiterjedésű szőlőhegygyel.

Értekezhetni főtér 25. sz. a. Maichin Jánosnál.

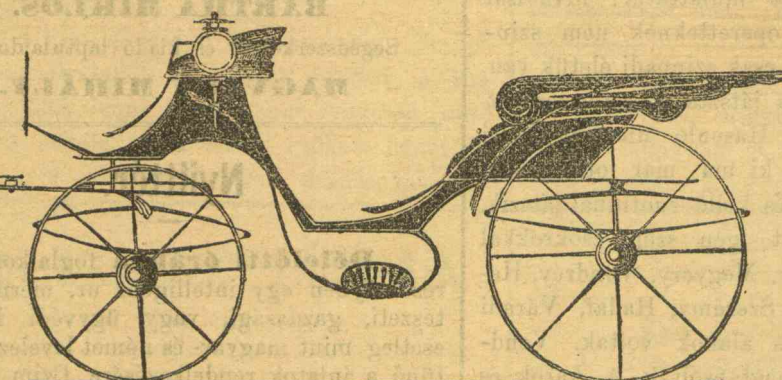
169. (1—2)

UDVARI ANDRÁS

kocsi készítő,

Kolozsvárt, Hidfő-utca („Zöldfa“-vendéglő mellett.)

Üzletem április 1-től Külső-utca 33. sz. alatt.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint több évi
nagyobb városokban tett tapasztalataim után, a mai kor igényének megfelelő

kocsi-készítő üzletet rendeztem be,

hol minden e szakmába vágó munkát vállalkozok el, úgy mint: kocsi-,
nyerges- (szatler) és fényező munkákat jutányos ár, szolid
kivitel mellett készítek. — Megrendelések 2 évi jótállással.

Raktáron kész kocsik! — Használt kocsikat becserelek!

A n. é. közönség b. pártfogását kérve

UDVARI ANDRÁS,
kocsi készítő.

25. (3—x)

„A G R I C O L A“

CZIM ALATT

ingatlan-forgalmi és terménybizományi irodát nyitottunk

Kolozsvárt, Jókai-utca 7. szám alatt, az emeleten.

Az iroda működési köre kiterjed bármily nagy vagy kicsiny ingatlan megvételének, eladásának
vagy bérbeadásának közvetítésére, gazdasági terményeknek minta szerinti értékesítésére,
haszonállatok beszerzésére, kereskedelmi áruknak bizományba vételére, alkalmi egyesületek
létesítésére (syndicatus), felszámolási (liquidatio) eljárások teljesítésére, jelzálogos kölcsönök
közvetítésére.

Teljes tudatával vagyunk annak, hogy irodánk csak úgy teljesítheti nemes gazdasági feladatát, ha üzleti szolidasá-
gával és minden kétséget kizáró megbízhatóságával sikerül neki a közönség bizalmát kiérdemelni; tisztelettel kérjük tehát
a t. cz. gazdaközönséget, hogy tömeges megkeresésével méltóztassék ez irányban közvetlen meggyőződést szerezni.

„A G R I C O L A“ INGATLAN-FORGALMI ÉS BIZOMÁNYI IRODA.

EÖRY ERNŐ.

148. (3—3)

LENGYEL LAJOS.

H I R D E T M É N Y.

Van szerencsém Nagyságodat tisztelettel értesíteni,
hogy — úgy minden évben, ez idén is — március hó
10-én Kolozsvárra érkezem, hogy a 2 hónapos

TÁNCZTANITÁSI CYCLUST

megnyissam, kérvén Nagyságodat a Colone összeállítását
mihamarább megkezdeni, nehogy evvel annak idején időt
veszítsünk és az eredményről engem mihamarább értesí-
teni sziveskedjék.

Becsés választát várva

kitünő tisztelettel

ZIEGLER JÓZSEF,

táncztanító,

181. (4—4)

Mazzantini Lajos m. kir. operaházi

r. balletmester helyettese.

(Hungária szálloda.)

N A G Y B I R T O K B A,
előnyös feltételek mellett, olyan
G A Z D A T I S Z T
kerestetik,

ki nagyobb gazdaságban hosszasan szolgálgván:
képes legyen 2400 holdas birtokot

ÖNÁLLÓAN KEZELNI.

Az állomás azonnal elfoglalható.

Jelentkezéseket elfogad: **SIPOS GÁBOR**
ügyvéd Kolozsvárt.

152. (3—3)

Heremag arankamentes 68 és 76 frt.
Répanag oberndorfi sárga 32 frt.

Legnagyobb csiraképesség és tisztasággal s államilag ólom-
zárolva, 50 kilós zsákban bruttó 100 kilónként kapható:

Gróf TELEKI ARVÉD

drassói uradalmában, u. p. Koncza.

Állomásunknál ha utánvétellel rendeltetik, vevő állo-
máson ha a pénz franco küldetik:

Baltacim 16 frt; esomós ebir 76 frt; lóbab,
fehér csillagfűrt, tavasszal vethető **őszi borsó,**
duppai és Beseler-féle **zab 10—10 frt,** 100 kilónként,
vevő költségén szállítva.

Zsák ingyen, ha vételár franco küldetik.

62. [18—20]

Ujan felszerelve. **KOVÁTS P. FIAI** ODOL száj- és fogviz 90 kr.

Kolozsvár, Főtér 31.

Ujan felszerelt üzletében naponta érkeznek újdonságok és legolcsóbban kaphatók:

Diszmú-, nürnbergi-, játék-, illatszer-, hangszer-árúk, fotografáló készülékek és kellékek.

Nagy raktár: utazó bőrönd, láda, kézi táskák és toalettes berendezések.

Gyári raktár: **Symphonion, Ariston, Intona, Ariosa, Phönix** és **Helikon** zenélő művek és ezek kottáiból.

Általánosan kedvelt, kitünő minőségű **JAPÁNI THEA** 1/8 kilós csomag 1 frt 25 kr.

Régi vonós hangszereket becsereljük, vagy megvesszük.

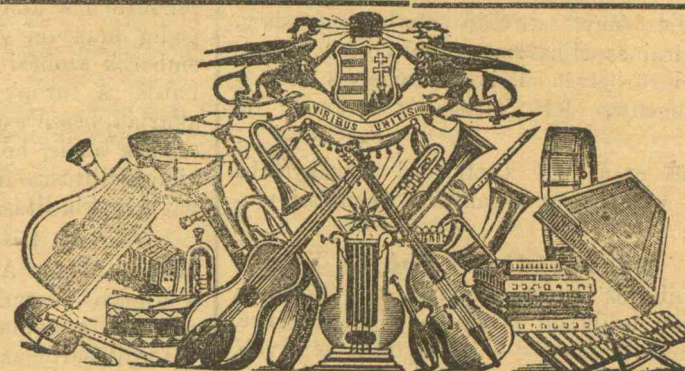
155. (3—4)

GUMMI SÁRCZIPÓ.

Illatszerben
legjobb: **Riviera ibolya, 1 üveg 1 frt 50 kr.**

UJAN FELSZERELVE.

Ócska hangszerek becserejtetnek.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, hangszergyáros,

Budapest, Lánchíd-utca 5. sz.

Saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszerek, kitünő hang-
czimbalmok és azok alkatrészeiről nagy képes árjegyzék ingyen és
bérmentve.

Tűzoltói, községi és más egyesületi zenekarok felszereléséhez
szükséges fuvó- vagy vonó-hangszerek a legolcsóbb árban és legelő-
nyösebb fizetési feltételek mellett szállítanak.

Elpusztíthatatlan erős orgona hangú Harmonikáról
külön árjegyzék kérendő.

Hangszerek és Harmonikák javítása legolcsóbb árban eszközöltetnek.

85. (6—10)

Községi dobok.

Iskolai hegedűk 3 főtől felfele.